

2024. március 4. hétfő

Zsolt 18,17-19: *Lenyúlt a magasból, és fölvettem, a nagy vizekből kihúzott engem. Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam. Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom. Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.*

Lk 16,14-16: *Hallották mindezt a kapzsi farizeusok és kicsúfolták. Ő azonban kijelentette: „Ti igaznak mondjátok magatokat az emberek előtt, de Isten ismeri szíveteket. Ami az emberek előtt kiváló, Isten előtt utálatos. A törvény és a próféták Jánosig tartottak. Attól kezdve Isten országának örömhíre terjed, és senki se jut be abba erőfeszítés nélkül.*

Igehirdetés: Milyen gyakran ott a kísértés, hogy belül szégyenkezzek, kívülről pedig azt mutassam, hogy minden rendben van. Mi is könnyen farizeussá válunk, önzővé és valamilyen értelemben kapzsvá is. Milyen jó (lenne?) megélni, hogy nem kell semmilyennek látszani, csak elfogadni, hogy Isten szeret: és ez az elfogadás, ez nagy erőfeszítés. Micsoda erőfeszítés bízni Istenben ahelyett, hogy megpróbálnám megvásárolni őt, tettekkel, ajándékokkal. Micsoda erőfeszítés beengedni Isten szeretetét és hagyni, hogy formáljon. A szégyen pont ebben akadályoz meg. A szégyen azért baj, mert önmagadat ítéled meg negatívan és sokszor vissz bele ördögi körökbe. A legtöbb függő szégyelli magát és a szégyen érzésének elviselése miatt újra és újra a függőségéhez nyúl. A bűnbánat és nem a szégyen az, ami előrevisz, mert a bűnbánat a rossz tetteimtől segít szabadulni Isten bűnbocsánata által. Hogy ez erőfeszítést igényel? Igen. Ezért is mondja Jézus, hogy senki nem jut be Isten országába erőfeszítés nélkül. Nagyon röviden azt az elvet erősíti meg Jézus, hogy nem mindig a kényelmes a jó. Hogy a tehetetlenségünk, a sodródásunk oda vezet, amit itt a farizeusokról mond Jézus. Hogy már nincs energiánk arra, hogy jók legyünk, hogy szeretettel teliek legyünk, marad a látszat, mert az „olcsóbb”, egyszerűbb.

Isten országa nagyobb szabadságot ad, mint a törvény, amiről Jézus itt azt mondja, hogy a törvény világa Jánosig tartott. Onnantól az Isten országa terjed, de kell hozzá erőfeszítés, hogy a miénk legyen. A törvény ilyen szempontból egyszerű, mert csak be kell tartani. Isten országa nem ellentétes a törvénnyel, hanem beteljesíti azt. *Senkinek se tartoztatok semmivel, csak kölcsönös szeretettel! Mert aki a másikat szereti, betöltötte a Törvényt. Mert azt, hogy Ne törj házasságot!, Ne ölj!, Ne lopj!, Ne kívánd!, és minden más parancsolatot, ez a mondat foglalja össze: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. Tehát a Törvény teljessége a szeretet.* (Róm 13, 8-10) Szeretni viszont nem könnyű, erőfeszítést igényel.

*Milyen felemás érzések közt élünk,
milyen sokféle vonzások között,
pedig zuhanunk, mint a kő
egyenesen és egyértelműen.*

*Hányféle szégyen és képzelt dicsőség
hálójában evickélünk, pedig
napra kellene teregetnünk
mindazt, mi rejteni való.*

*Milyen megkésve értjük meg, hogy a
szemek homálya pontosabb lehet
a lámpafénynél, és milyen
későn látjuk meg a világ
örökös térdreerokadását.*

Pilinszky János Milyen Felemás című versénél pontosabban nehéz lenne összefoglalni Jézus tanítását arról, hogy illúziók helyett a valósággal, látszat helyett az igazival kéne foglalkoznunk. A

szégyen és képmutatás helyett ott van a szeretet tágassága, amiben kimondhatom a zuhanásomat és napra teregethetem mindazt, mi rejtteni való.

Az erőfeszítés tehát nem az önmegváltás, hogy önerőből jobbra teszem magam, nem vallásilag kell kipattintani magunkat, hogy a hit Chuck Norrisává váljunk. Az erőfeszítés abban áll, hogy önmagunkban leépítsük mindazt, ami akadályozza Isten országának a szabadságát: ilyen a kapzsiság, a gőg, de ilyen a szégyen is. A nagybőjt, mint bűnbánati idő, tehát nem a szégyen ideje és nem is a látszat intézkedéseké. Állj meg, lépj egyet hátrébb és nézd meg az életedet. És ne önmagadat minősítsd, hanem tarts bűnbánatot és lépj tovább a szabadság felé.